

Sygn. akt I CSK 734/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Grzegorzcyk

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko K. S.

o uznanie umowy za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 maja 2020 r.

wniosku powoda z dnia 4 marca 2020 r. o uzupełnieniu postanowienia zawartego

w pkt 2 wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2020r., sygn. akt I CSK

734/18,

w uzupełnieniu postanowienia zawartego w pkt 2 wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. akt I CSK 734/18, zasądza od pozwanej na rzecz powoda dalszą kwotę 1250 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 stycznia 2020 r. Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną pozwanej K. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 25 kwietnia 2018 r. w sprawie z powództwa A. S. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem kosztów postępowania.

4 marca 2020 r. powód wniósł o reasumpcję postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego przez jego zmianę i zasądzenie na jego rzecz, w miejsce kwoty 2.700 zł, kwoty 4.050 zł tytułem

kosztów postępowania kasacyjnego. Alternatywnie powód wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki w zaskarżonym postanowieniu przez zastąpienie kwoty 2.700 zł przyznanych mu kosztów postępowania, kwotą 4.050 zł. Jako podstawę wnioskowanych rozstrzygnięć powód wskazał art. 359 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. Wyjaśnił, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie wynosiła 175.239 zł, co oznacza, że wysokość taryfowego wynagrodzenia adwokackiego, o którego zasądzenie wnioskował, wynikała z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.) i wynosiła bazowo 5.400 zł. Powód w postępowaniu apelacyjnym reprezentowany był przez adwokata A. S. , a w postępowaniu kasacyjnym przez adwokata D. S. . W związku z § 10 ust. 4 pkt 2 powołanego rozporządzenia, w sytuacji, gdy strona w postępowaniu kasacyjnym była reprezentowana przez innego pełnomocnika niż ten, który działał za nią w drugiej instancji - jego wynagrodzenie powinno wynosić 75% stawki bazowej.

Pozwana wniosła o oddalenie powyższego wniosku, ze wskazaniem, że w sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c., tak z uwagi na postawę powoda w stosunku do pozwanej i jej matki w okresie, gdy mieszkali razem, jak i aktualną wysokość jej dochodów i sytuację osobistą. Pozwana wskazała, że nie zachodzą też przesłanki sprostowania orzeczenia o kosztach postępowania na podstawie art. 350 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 108 § 1 i 109 § 1 k.p.c., sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Przepisy te mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym (art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

W pkt 2 oddalającego skargę kasacyjną wyroku z 10 stycznia 2020 r. Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania stosowanie do art. 108 § 1, art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. Podstawa ta miała zastosowanie w sprawie niezależnie od okoliczności, które usprawiedliwiały przyznanie pozwanej zwolnienia od kosztów sądowych, gdyż skarga kasacyjna pozwanej okazała się w całości nieuzasadniona, w tym także jej zarzuty odwołujące się do art. 5 k.c., a w świetle art. 108 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 755), zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Według art. 108¹ k.p.c., jeżeli w toku postępowania sąd nie orzekł o obowiązku poniesienia kosztów sądowych lub orzeczeniem nie objął całej kwoty należnej z tego tytułu, postanowienie w tym przedmiocie wydaje na posiedzeniu niejawnym sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji. Strona, na rzecz której nie zostały zasądzone wszystkie należne jej koszty może uzyskać taki sam efekt na podstawie

wniosku składanego na podstawie art. 351 k.p.c. o stosowne uzupełnienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania. Pełnomocnik powoda, któremu odpis wyroku Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2020 r. został doręczony 24 lutego 2020 r., wystąpił w terminie wynikającym z art. 351 § 1 k.p.c. o zasądzenie brakującej części wynagrodzenia adwokackiego, którego zwrotu powód mógł domagać się od pozwanej na podstawie przepisów określających taryfę adwokacką w postępowaniu cywilnym. Na tej też podstawie podlegał rozpoznaniu jego wniosek, niezależnie od wadliwie przytaczanych podstaw żądania, którymi w tym postępowaniu Sąd Najwyższy nie był związany.

Skoro Sąd Najwyższy w postanowieniu o kosztach postępowania zawartym w pkt 2 wyroku z 10 stycznia 2020 r. nie objął rozstrzygnięciem wszystkich należnych powodowi kosztów, gdyż zasądził na jego rzecz jedynie część (50%) wynagrodzenia pełnomocnika obliczoną na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - 2.700 zł, gdy tymczasem należne wynagrodzenie pełnomocnika, który nie reprezentował powoda w drugiej instancji powinno być obliczone jako 75% stawki taryfowej i wynosić 4.050 zł, to na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2, § 6 pkt 6, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 22 października 2015 r. postanowienie Sądu Najwyższego zostało stosownie uzupełnione.